

Κανένας δε θα γνώριζε τον Ιωσήφ Μάιστερ, αν δεν είχε την ατυχία να καταδικαστεί σε φρικτό θάνατο, όταν ακόμη ήταν παιδί. Τον είχε δαγκώσει λυσσασμένο σκυλί και οι απελπισμένοι και τρελαμένοι από την αγωνία τους γονείς του τον έφεραν ετοιμοθάνατο στο εργαστήριο του φημισμένου χημικού, Λουδοβίκου Παστέρ, εκλιπαρώντας τον να κάνει στο παιδί τη μαγική ένεση. Ο επιστήμονας αρνιόταν: Πειράματα σε άνθρωπο ποτέ δεν είχε κάνει. Οι γονείς του μικρού θερμοπαρακαλούσαν τον ερευνητή. Το ατράνταχτο επιχείρημά τους συνοψιζόταν στο ότι, έτσι κι αλλιώς, το παιδί ήταν ξεγραμμένο.

Ο Παστέρ κλείστηκε στο εργαστήριό του και πέρασε μian άγρια νύχτα πάλης με τον ίδιο του τον εαυτό. Ξημέρωνε 7 Ιουλίου 1885, όταν άνοιξε την πόρτα κι ανάγγειλε στους ξενυχτισμένους γονείς ότι θα τους έδινε τον μαγικό ορό αλλά δεν θα ήταν ο ίδιος που θα έκανε την ένεση. Σε χρόνο μηδέν, βρέθηκε γιατρός χωρίς αναστολές. Η ένεση έγινε. Ο Ιωσήφ Μάιστερ πέθανε σε βαθιά γεράματα.

Από το 1873, ο Παστέρ έψαχνε τρόπο να εξουδετερώσει τις μολυσματικές αρρώστιες. Κάποτε, εμβολίασε κοτόπουλα πειραματόζωα με εξασθενημένα μικρόβια χολέρας των ορνίθων, που είχαν καλλιεργηθεί αλλά έμεναν αχρησιμοποίητα επί μήνες. Τα κοτόπουλα δεν πέθαναν. Πήρε άλλα μικρόβια, δυνατά, και εμβολίασε πάλι τα ίδια κοτόπουλα. Έζησαν όλα. Είχε ανακαλύψει την αρχή του προληπτικού εμβολιασμού: Ότι δηλαδή οι οργανισμοί μένουν απρόσβλητοι στις μολυσματικές αρρώστιες, αν εμβολιαστούν με εξασθενημένες καλλιέργειες των μικροβίων που τις προκαλούν. Έπεσε με τα μούτρα στη δουλειά.

Στις 29 Απριλίου 1877, παρουσίασε τα πρώτα του εμβόλια για ζώα. Τα πουλερικά σώζονταν από τη χολέρα των ορνίθων, τα βόδια από τον άνθρακα, τα γουρούνια από το ανεπύρωμα. Με το εμβόλιο κατά της λύσσας, μειώθηκε στο ελάχιστο ο αριθμός των λυσσασμένων σκυλιών. Ο μικρός Μάιστερ άνοιξε τον δρόμο για τα εμβόλια σε άνθρωπο. Ο Παστέρ αναδείχθηκε ευεργέτης της ανθρωπότητας.

(Έθνος της Κυριακής, 7.2.2010) (τελευταία επεξεργασία, 20.10.2010)